

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

РЕШЕНИЕ № 108/26.02.2009 Г. ПО ГР. Д. № 4367/2008 Г. НА ВКС, I Г.О.

Предвиденият срок за произнасяне на Висшия адвокатски съвет по реда на чл. 122, ал. 1, т. 4 от Закона за адвокатурата е инструктивен, поради което просрочването на решението не го опорочава.

Когато отписването на адвоката от Единния регистър на адвокатите в страната е станало поради наличието на обстоятелства, съставляващи пречки да се упражнява професията, то при отстраняването им и с подаване на молба отново започва процедура по вписването при условията на чл. 5, ал. 3 ЗА. Когато обаче отписването е правна последица от дисциплинарното наказание „лишаване от право да се упражнява адвокатска професия“, вписването може да настъпи само ако е изгърпян срокът на наказанието.

Чл. 5, ал. 3 ЗА

Чл. 22 ЗА

Чл. 122, ал. 1, т. 4 ЗА

Докладчик съдията Костадинка Арсова

Производството е по чл. 22, ал. 3 от Закона за адвокатурата (ЗА) във вр.с чл. 7, ал. 5 ЗА.

Я. С. С. е подал жалба против решение с изх. № 460 от 10.10.2008 г. на Висшия адвокатски съвет, постановено на 10.09.2008 г. В жалбата си прави искане за отмяната му и за отмяна на потвърденото с него решение от 16.04.2008 г. на П. адвокатски съвет, с което на основание чл. 22, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 3 ЗА е отписан от списъците на П. адвокатска колегия. В жалбата си поддържа, че решението на Висшия адвокатски съвет е взето в нарушение на процедурните правила, тъй като е постановено след изтичане на законния едномесечен срок за произнасяне, и то в период, в който Я. С. С. търпи предходно наложено му дисциплинарно наказание, изразяващо се в лишаване от право да упражнява ад-

вокатска професия за срок от шест месеца, което му е наложено с решение на Дисциплинарния съд на П. адвокатски съвет от 22.02.2008 г. Освен това изрично посочва, че с цитираното решение за втори път в един и същи период е заличен от списъците на П. адвокатска колегия. Счита, че това обстоятелство не е отчетено в атакуваното решение, което го прави необосновано и незаконосъобразно.

Висшият адвокатски съвет не е взел становище по жалбата, но в съдебно заседание моли да се остави без уважение жалбата и излага съображения в подкрепа на решението на Висшия адвокатски съвет.

Върховният касационен съд, след като се запозна с представените по делото документи и доводите на страните, приема за установено следното от правна и фактическа страна.

Върховният касационен съд е компетентен да се произнесе срещу решение на Висшия адвокатски съвет в изчерпателно изброените случаи в ЗА, които са чл. 7, ал. 5 ЗА, чл. 10, ал. 5 ЗА, чл. 22, ал. 3 ЗА, чл. 53, ал. 2 ЗА, чл. 61, ал. 4 ЗА, чл. 88, ал. 5 ЗА, чл. 106, ал. 4 ЗА, чл. 116, ал. 1 ЗА, чл. 130, ал. 1 ЗА. Настоящата жалба е по чл. 22, ал. 3 ЗА, който препраща към процедурата по чл. 7 ЗА.

Подадената жалба от Я. С. С. против решение с изх. № 460 от 10.10.2008 г. на Висшия адвокатски съвет, постановено на 10.09.2008 г., е допустима, защото е подадена в срока по чл. 7, ал. 5 ЗА от надлежна страна срещу решение на висшия орган на адвокатурата, за което законодателно е предвиден контрол от Върховния касационен съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, ако се проследят в развитие правоотношенията между П. адвокатска колегия и жалбоподателя Я. С. С.

Безспорно е, че Я. С. С. е бил вписан като адвокат в П. адвокатска колегия, когато е било установено,

че е регистриран като едноличен търговец, действаш с фирма ЕТ „К“ (вписан по ф. д. № 7668/1990 г. на П. окръжен съд).

С решение, взето с протокол № 1/11.01.2007 г., Я. С. С. е отписан на основание чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗА поради наличието на обстоятелства — регистрация като търговец, които представляват абсолютна пречка да бъде адвокат. С решение от 30.03.2007 г. Висшият адвокатски съвет е потвърдил решението на П. адвокатска колегия. Това решение е обжалвано пред Върховния касационен съд от Я. С. С. Образовано е гр. д. № 2612/2007 г., по което с определение № 735/08/17.05.2008 г. жалбата на Я. С. С. против взетото решение на Висшия адвокатски съвет от 30.03.2007 г. е оставена без разглеждане. Определението е влязло в сила на 10.06.2008 г.

Едновременно с посочената процедура за отписване от списъците на П. адвокатска колегия на основание чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗА срещу Я. С. С. тече и дисциплинарно производство, което е образувано по жалба от клиент. С решение от 23.07.2007 г. по дисциплинарно дело № 9/2007 г. е взето решение за налагане на наказанието „лишаване от адвокатски права за шест месеца и глоба“. Това решение е потвърдено с решение от 22.02.2008 г. на Висшия дисциплинарен съд. Решението не е обжалвано. Обнародвано е в „Държавен вестник“, бр. 29/18.03.2008 г.

Адвокатският съвет на П. адвокатска колегия с протокол № 10/16.04.2008 г. е взел решение за отписване от списъците на П. адвокатска колегия на основание чл. 22, ал. 1, т. 3 ЗА на Я. С. С. поради влязло в сила решение на Дисциплинарния съд при Висшия адвокатски съвет, с което му е наложено наказание „лишаване от адвокатски права за срок от шест месеца“ на основание чл. 133, ал. 1, т. 1 ЗА.

Я. С. С. е обжалвал това решение пред Висшия адвокатски съвет, който го е потвърдил с решение от 10.09.2008 г., и именно това решение е предмет на обжалване.

Обжалваното от Я. С. С. решение на Висшия адвокатски съвет е постановено в потвърждение на решение на П. адвокатски съвет, произнесено като правна последица от влязло в сила решение от 23.07.2007 г. на Дисциплинарния съд на П. адвокатска колегия, с което на Я. С. С. е наложено дисциплинарно наказание „отписване на основание чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата за срок от шест месеца“.

Решението е правилно, защото е постановено в съответствие с процесуалните и материалноправните изисквания на специалния закон. Предвиденият срок за произнасяне на Висшия адвокатски съвет е инструктивен и не прави взетото решение недопустимо. В мотивите към решението си Висшият адвокатски съвет е посочил, че решението на П. адвокатски съвет за налагане на дисциплинарно наказание е влязло в сила на 10.06.2008 г. — датата, на която е влязло в сила определението на Върховния касационен съд, с което се оставя жалбата му без разглеждане.

Основният спорен въпрос е правилно ли е решението на Висшия адвокатски съвет, с което се потвърждава решение за отписване, при положение че към момента на постановяването му Я. С. С. вече е бил отписан от списъците за неопределен срок от време, но на друго правно основание. Настоящият състав намира, че атакуваният акт е законосъобразен, съобразявайки се с обстоятелството, че с него се потвърждава едно правилно решение на П. адвокатски съвет, което е взето в момент, а именно 16.04.2008 г., когато лицето все още не е отписано от регистъра въпреки висящото производство в тази насока. Решението на Висшия адвокатски съвет е правилно, защото с него се потвърждава решение на П. адвокатски съвет, което е правна последица от наложено дисциплинарно наказание и което е постановено към момент, в който лицето все още съществува в регистъра на адвокатите на колегията.

Съгласно чл. 6, ал. 2, б. „б“, поле № 12 от Наредбата от 29.10.2004 г. за водене на адвокатските регистри в посочената графа на регистъра се вписва решението на Висшия адвокатски съвет по чл. 7, ал. 4 ЗА. Самото решение включва и основанията за своето издаване, т.е. наличието на обстоятелствата по чл. 22, ал. 1 ЗА. То се взема при наличието на няколко хипотези на чл. 22, ал. 1 ЗА и е свързано с различни правни последици. Когато отписването е станало поради наличието на обстоятелства, съставляващи пречки да се упражнява професията, то при отстраняването им и с подаване на молба отново започва процедура по вписването при условията на чл. 5, ал. 3 ЗА. Когато обаче отписването е правна последица от дисциплинарното наказание „лишаване от право да се упражнява адвокатска професия“, то вписването може да настъпи само ако е изтърпян срокът на наказанието. Съдът, като взе предвид обществената значимост

на адвокатската професия и обстоятелството, че е свързана с обществено значимата дейност по правно съдействие за защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица, при което договорите за правна защита и съдействие се сключват с оглед личността, намира, че изчерпателното отбелязване в регистъра на адвокатите на всички обстоятелства, свързани с тяхната ра-

бота, е от съществено значение, което ще рече, че всяко взето решение за отписване и причините за това следва да намерят своето отражение. В този контекст е от съществено значение хипотезата на чл. 22, ал. 1 ЗА, при която е настъпило заличаване от регистъра.

Решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.